

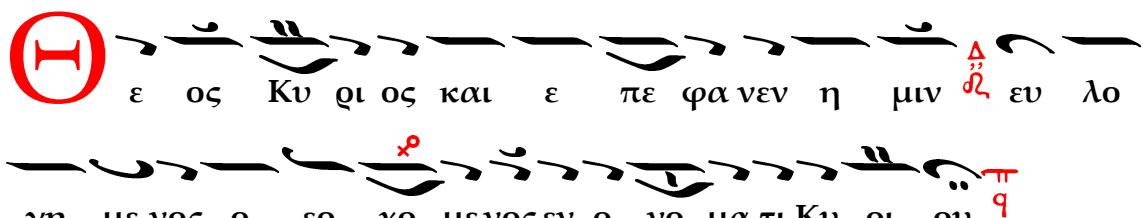
ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,
Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:
὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἄχος $\frac{4}{4}$ Πα φ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\Delta \ddot{\lambda}$ εν λο

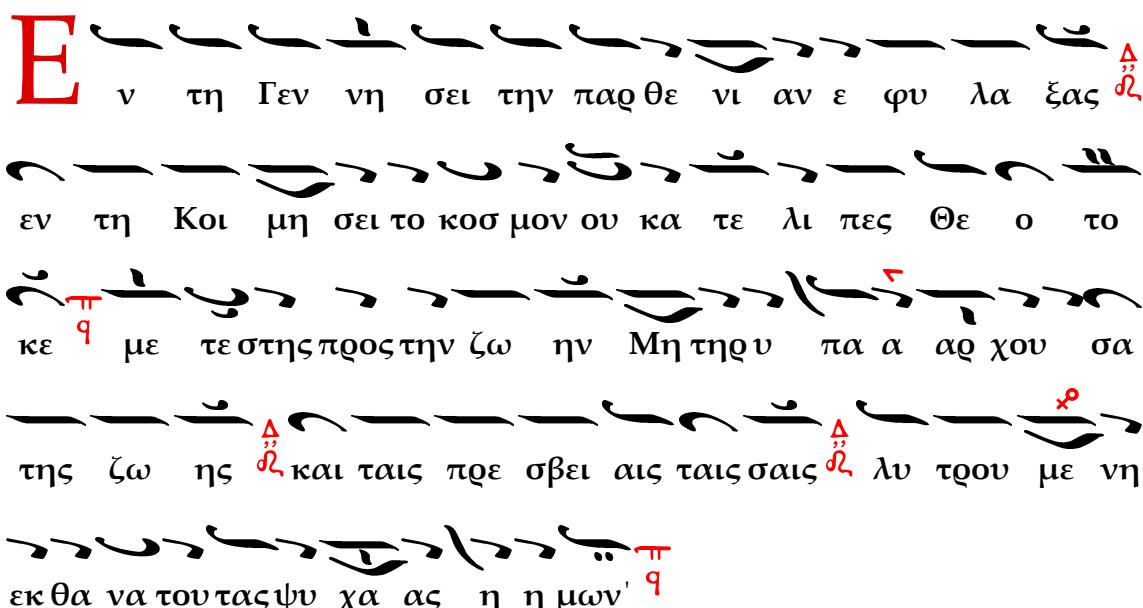
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
Στίχ. α. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\Delta \ddot{\lambda}$ εν λο

Ἀπολυτίκιον. Ἄχος $\frac{4}{4}$ Πα φ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας $\Delta \ddot{\lambda}$

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

κε $\frac{9}{4}$ με τε στης προστην ζω ην Μη τηρυ πα α αρ χου σα

της ζω ης $\Delta \ddot{\lambda}$ και ταις πρε σβει αις ταις σαις $\Delta \ddot{\lambda}$ λυ τρου με νη

εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων' $\frac{9}{4}$

τὸ τέλος: Ἀνατίθηται πάντα
ταξιψυ χα ας η η μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

"Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος ἡ Δι ο^ρ Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Ἄνα βο η σο ονδαν ιδ τις η πα ρε σα Ε ορ τη
ην α νυ μνη σα α φη σιν εν τω βι βλι ωτωνψαλμων ρως
θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Παρ θε ε ε νον με τε
στη σεν αν την προς τας ε κει ει θεν μο νας ρχρι στος ο εξ
αν της α νευσπο ρα ας γεννη θεις ρκαι δι α του το χαι
ρε σι μη τε ε ε ρες ρκαι θυ γα τε ραι και νυ υμ φαι ρχρι
στρ ρβο ω ωσαι χαι αι αι ρε ρη με ε τα στα α α
σα ρπρος τα α νω βα σι ι ι ι ι λει α ρ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ὕχος ἡ Κε θ

Ο παν τι μος χο ρος των σε πτων Α πο στο λων ρ
η θροι σθη θαυ μα στως του κη δευ σαι εν δο ξως ρ το
σω μα σου το α αχ ραν τον Θε ο το κε ε Παν

Εὐαγγέλιον τὸ αὐτό.
 νυμνητεοιςυν νυμνησανκαιτων Αγγελων τα
 πληθητην Μετααστασιντην σην σε πτως εν φη μον
 τεσην πιστειεορτααζομεν
 Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν ὁραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἥχος Γαφ

ΕντηΓεννησεισθησαντησηληψιαασποροςδηεν
 τηΚοιμησεισθησαντηνεκρωσιααφθοροςδηθαυμαεν
 θαυματιδιπλωνσυνεεδραμεΘεοτοκεπωςγαρ
 ηαπειρανδροοςβρεφοτροφοσαγνεευουσαπωςδε
 ηΜητροθεεοςδηνεκροφοροςμνριζσαδηοσυν
 τωΑγγελωβοωμενσοιχαιαιρεηκεχα
 ριτωμενη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

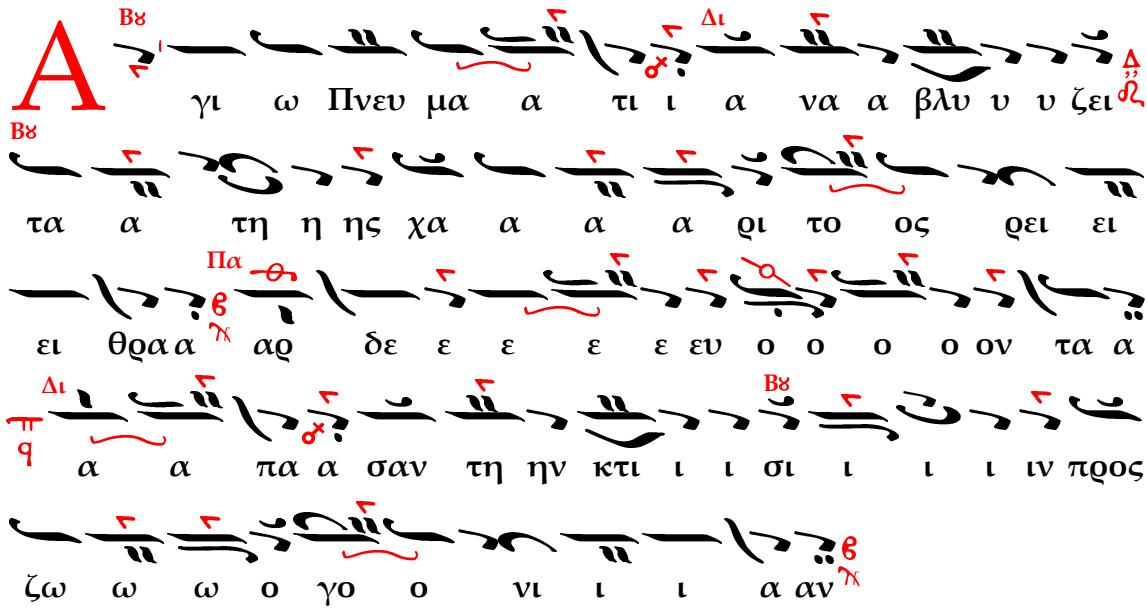
ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ὕχος δη Βουξ

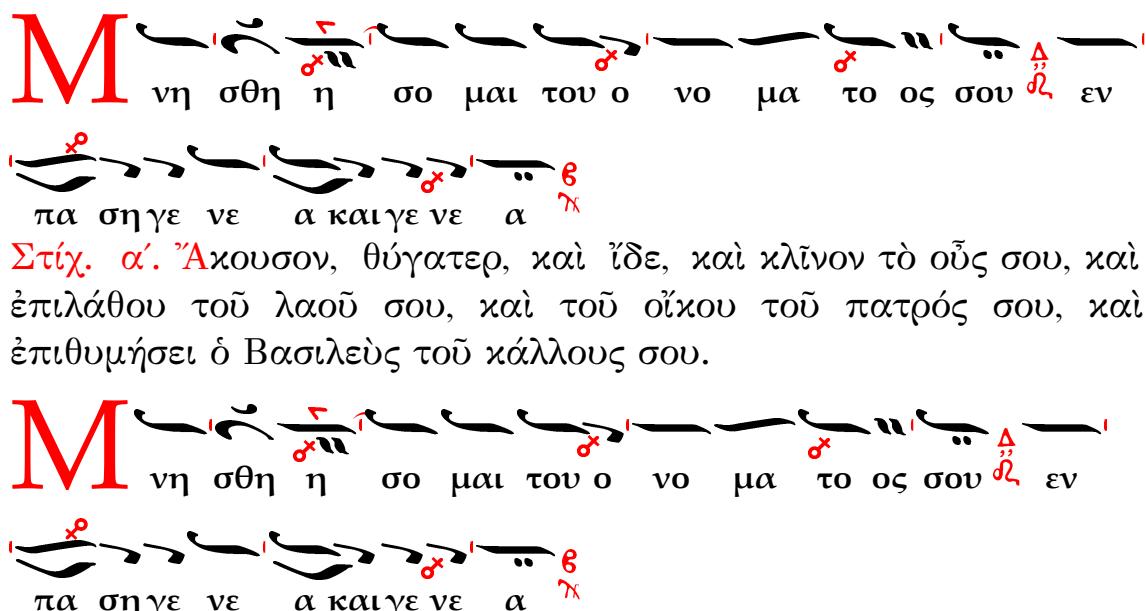
Ε^{Β8}κνεοτητοοοοσμποοολαααπο
 λεεμειμεεπαααθηηαλλαααυ

τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω σον
 Σω ω τη η ηρ μ8 8 (δίς)
O Δι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ νν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ ν ρι ι
 ι 8 8 ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο οσ γαρ
M πυ ν ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α
 πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίς)
Δ Χ Β8 ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
 ω Πνε εν μα α τι ι (β)
A Β8 γι ω Πνεν μα τι ι ι πα α α σα ψυ ν χη
 ζω ω ου ου ου ται αι (β) και κα α θα αρ σει Δ ι ν
 ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ ν νε ε ε ται Δ ι
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι
 Ι ε ε ρο κρυ ν φι ι ι ω ως (β)
K Χ Β8 αι νν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω ω νων α α μη ην (β)

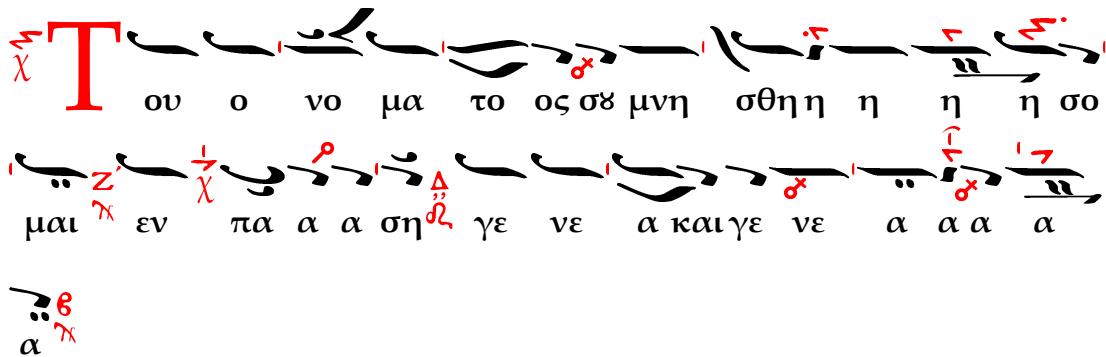

Προκείμενον. Ἡχος δ. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἄρχος ἡ βού ξ

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἵματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεπικοιλμένη.

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεύς· Ὄτι ἅγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμήν.

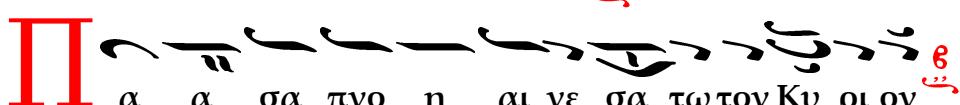
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

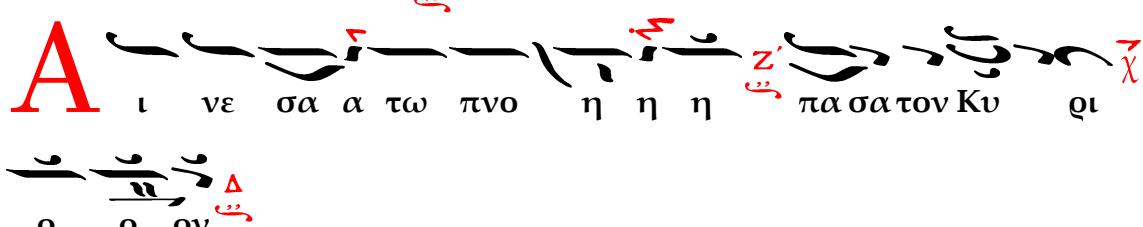
Ἡχος πατερός

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Δ

Εὐαγγέλιον.

‘Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

‘Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56).

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο ιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἤσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἦκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ

βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἅγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὤτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστῶς ἡ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ϕαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ὃν δικαιωθῆσεν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκούτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνῃ· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαί με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὑδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριψμένον· καρδίαν συντετριψμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ζ'

Ταις της Θε ο το ο κχ πρε σβει αις ε λε η μον τ ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μωων εγ κληματων Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ζ' Ταις της Θε ο το ο κχ πρε σβει αις ε λε η μον τ

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μωων εγ κληματων Δ

Εἴτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἴδιόμελον.

Ὕχος Πα θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Δ ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α α μη π

O Πα τε η Με τα στα σις τχ α χραν του σου σκη νχς

Δι ην τρε ε πι ι ζε ε ε ε το ^{Πα}
 Δι λοι πε ρι κυ κλδ ς 8ντες την κλι ι νη η ην ε ω ω
 θωω ω ων σε και οι μεν α τε νι ι ζο ον τε ε
 εστωω σκη η η νει ^{θαμβει} ει ει συν ει ει χοο ο
 ον το ^π ο δε Πε ε τρος συν δα κρυ σιν ε ε
 βο ο α α α α σοι ^π ω ω ω Παρ θε ε ε ε νε ^π
 ο ρω ω ω σε ε τρα α α νως η πλω με νη ην υ
 πτι ι αν ^{την} ζω η ην τω ω ων α α πα α αν των
 και κα α τα πλη η η η η η ητ το μαι ^π εν η
 ε σκη νω σε της μελ λου σης ζω η ης η η α πο ο
 λα α α αν σις ^π αλλ ω α χρα ντε ι κε τευ ε εκ
 τε ε ε νως ^{τον} γι ον σ8 8 και αι Θε ε ον ^{πα} τ8 σω ζεσ
 θαι την πο λι ινσ8 α τρω το ο ο ο ον ^π
 Σωσον, δ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἔλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Αμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα φάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ ἀ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ β' εἰς σ', ὅστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. (κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ' καὶ δ').

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμᾶ.

Ωιδὴ α'. Ἡχος Λ. Πα σ. Ο εἰρμός.

Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη ^Δ _δ η ι ε ρα
 και εν κλε ης Παρ θε νε μνη μη σ8 ^π παν τας συν η
 γα γε το προς εν φρο συ νην τ8ς πι στ8ς ε ξαρ χου σης Μαρι αμ ^π

με τα χο ρων και τυμ πα νων ^ρ τω σω α δον τας μο νο γε
 νει εν δοξως ο τι δε δο ο ξα α σται ^π (δις)

Γπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ _δ

Αμ φε πο νει το α ν λων τα ξις ^Δ _δ ου ρα νο βα
 μων εν Σι ων το θει ον σω μα σον ^ρ αφ νω δε συ
 ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς ^Δ _δ εκ πε ρα α των

Θε ο το κε ^δ σοι πα ρε στη σαν αρ δην ^ρ μεθ ων α χρα
 ντε σ8την σε πτην Παρ θε νε μνη μην δο ξα α ζο ο μεν ^ρ

Γπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ _δ

Νι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω ^Δ _δ κα τα της

φυ σε ως Α γνη Θε ον κυ η σα σα [¶] ο μως μι μ8
 με νη δε τον ποι η την σδκαι Υι ον ^Δ ν περ φυ ν σιν
 ν πο κυπτεις [¶] τοις της φυ σε ως νο μοις [¶] δι ο θνησκ8
 σασυντω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι ζ8 8 σα [¶]
Κανών δεύτερος.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ωιδὴ α'. Ἡχος [¶] **Βου Ξ. Ο εἰρημός.**

A νοι ξω το στομα μ8καιπλη ρω θη σε ται Πνευ
 μα τος [¶] και λο γον ε ρεν ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τοι [¶]
 και ο φθη σομαι φαιδρως πα νη γν οι ζων [¶] και α σωγη
 θο μενος ταυτης την Κοι μη σιν [¶] (δις)

Δ ο ξα Πα τρικαι Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι [¶]
Π αρ θε νοι νε α νι δες συν Μα οι αμ τη Προ
 φη τι δι [¶] ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε [¶] η
 Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος [¶] προς λη ξιν ου ρα νι
 ον δι α βι βα ζεται [¶]

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην [¶]

A ξι ως ως εμψυ χονσε ου ρα νον ν πε δε
 ξαντο^χ ου ρα νι α Πα να γνε θει ασκη νω ματα^χ και πα
 ρε στη κας φαιδρως ω ρα ι σμε νη^π ως νυμ φη πα να μω
 μος τω Βα σι λει και Θε ω^χ
 Ὡδὴ γ. Ὁ είρμος.

Ὕχος Λ Πα φ

H δη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α πα
 αντων^Δ Θε ου σο φι α και δυ να μις^π α κλι νη α κρα
 δαν τον την Εκ κλη σι αν στη οι ξον χρι στε^Δ μο νος γα αρ ει
 Α γι ος^Δ ο εν α γι οις α να παν ο ο με ε νος^π (δις)
Γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

G ν ναι κασε θνη την αλλι περ φυ ως και Μη τε ε ρα
 Θε ου ει δο τες Πα να μω με^π οι κλει νοι Α πο στο λοι
 πε φρι κυι αις η πτοντο χερ σι^Δ δο ξη α α παστρα πτ8σαν^Δ
 ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε νοι^π

G περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ
G πε φθα σε χερ σι ταις ν βρι στι καις του αν θα α

δάς ^Δ_δ το μην η δι κη ε παξασα ^π_ρ του Θε ου φυ λαξαν
 τος το σε βας τη εμψυ χω κι βω τω ^Δ_δ δοξη τη ης Θε
 ο τητος ^ρ_δ εν η ο λογοσαρξ εχρη μα ατι ι σε ^π_ρ
 Κανών δεύτερος. Ό είρμός.

ΤΗΧΟΣ ^λ_δ ΒΟΥ Ξ

Τας σας τας ν μνολογιας Θε ο το ο κε η ζω ωσα
 και αφθονος πη γη ^Δ_δ θι ασονσυγκρο τη σααν τας πνευ μα
 τι κον στε ρε ω ω σον ^π_ρ και εν τη θει α δοξη σα στε

ΦΑ ΝΑΝ ΔΟ ΞΗΣΑ ΞΙ ΩΣΟΝ ^β_χ (δίς)

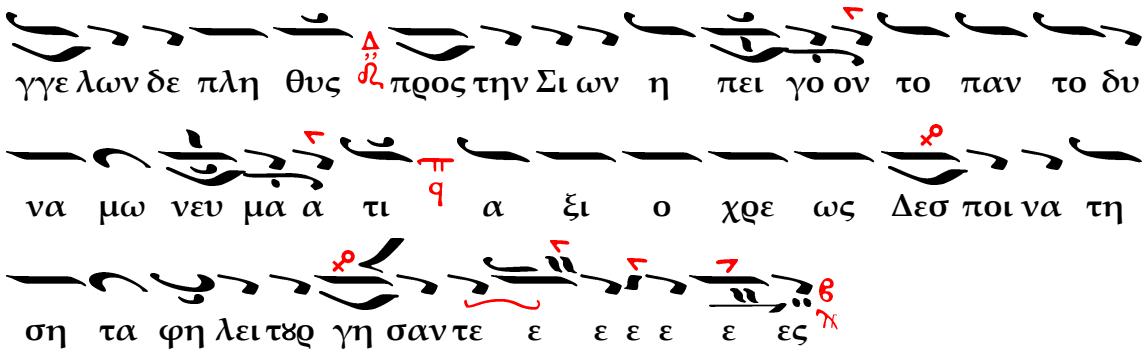
Δ ο ξα Πα τρικαι γι ω και Α γι ω πνευμα τι ^ρ_χ
 Η νη τη ης εξ ο σφυος προ α χθει ει σα τη φυ ν
 σει κα ταλ λη λον Α γνη ^Δ_δ την ε ξοδον δι η νυ ν σας τε
 κ8 σα δε την οντως ζω ην ^π_ρ προς την ζω ην με θε στη κας

ΦΑ ΝΑΝ ΔΟ ΞΗΣΑ ΞΙ ^β_χ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

Ω ΝΑΝ ΑΜΗΝ ^β_χ

Δ η μος Θε ο λογων εκ πε ρα ατων εξ ν ν ψης Α

 γγε λων δε πλη θυς **Δ** προς την Σιων η πει γο ον το παν το δυ
 να μω νευ μα α τι **¶** α ξι ο χρε ως Δεσ ποι να τη
 ση τα φη λειτρο γη σαντε ε ε ε ε ε ες **χ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

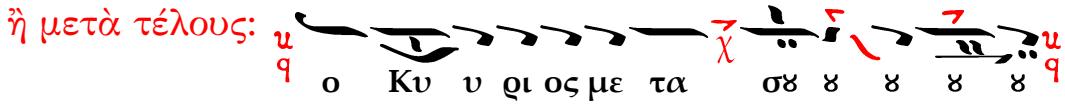
Ἡ Υπακοή. Ἡχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὔδόκησε. Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἴκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βιῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἡ Υπακοὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἡχος πλ. α'

Mα κα ρι ζο με εν σε πα σαι Αι γε νε αι **υ** Θε ο
 το ο κε Παρ θε νε **¶** εν σοι γαρ ο α χω ρη τος Χρι στος
 ο Θε ος η μων **υ** χω ρη θη η ναι εν δο κη σε **¶** μα κα
 ρι οι ε σμεν και η μεις προ στα σι ι αν σε Ε χον
 τες **¶** η με ρας γαρ και νυ κτος πρε σβευ εις υ περη μων **υ** και
 τα σκη πτρα της βα σι λει ας ται σαις ι κε σι ι αις κρα
 τυ νον ται **¶** δι ο α νυ μνη ντες βο ω ω με εν σοι **χ** Χαι ρε
 κε χα ρι τω με ε νη **¶** ο Κυ ν ρι ος με τα ση **υ**

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ό μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

‘Ο Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ δημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾶς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ό μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μηνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποινῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἀν δεκάτῃ θάνε πέμπτη.

Οτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ηὐδόκησε τὴν ίδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρός, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἐμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωῆν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Γίὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ δρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσεύχεσθαι). ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ δρος φυτά, καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δουλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποινῇ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχήν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὕτη δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἔτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἔαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουσιν καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἱκέτευον. Ή δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς δήμασιν, οἵς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἴτα περὶ

τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφὴν παρ’ αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφων βροντῆς βιαίας ἥχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσιφοι Τεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Τερόθεός τε δόμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἵτιαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπεροκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἔαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· δις καὶ πεσῶν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρε, λέγων, Μῆτερ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρούγματος ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἴτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάγρων αὐτῆς, ὡς ἡβουλήθη, σῶμα. Υπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι’ αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἔαυτῆς Γίοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἔξοδίων ὅμινων ὁ Πέτρος· αὔρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὅμινωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνῆμα προοπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἀγγελοι ὅμινοιςτες ἡκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπεροκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ’ οὓς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ’ ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβάλειν. Ἄλλ’ ἡδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἔνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον δρμήσαντα καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· δις παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηγρημένας ἀφείς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἔως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχών, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἵασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δέ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονὼς ἡμέρᾳ, ἡθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὃν ἡξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἔνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἥνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σιγδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀφευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως δρᾶται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

“Ης ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἄμην.

* * *

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ καὶ ταῦτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος παιδιομάρτυς Ταρσίζιος ἐν Ἱώμῃ ἐπιτυχῶν τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ὄχλου τελειοῦται. (†253-260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀλυπίου, ἐπισκόπου Ταγάστης ἐν βορείω Ἀφρικῇ. (†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀλτφρίδου (Alfrid), ἐπισκόπου Χιλδεσάιμ (Hildesheim) ἐν Γερμανίᾳ, ἀφιερωθέντος τῇ Θεομήτορι. (†874)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἱερέως Ἀρδουΐνου (Arduinus), ἐρημίτου ἐν Ρίμινι, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ καταλιπόντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγίου Γουδενσίου. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἱωμαίου, ἐρημίτου ἐν Νόβγκοροντ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου γενομένου τῆς μονῆς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. (†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος, μαθητοῦ τοῦ ἀνωθεὶ Μακαρίου. (ιερά αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου Ἱερομάρτυρος Χρήστου ἐν Ἰωαννίνοις, ξίφει τελειωθέντος. (†1770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, Γέροντος τῆς Βυάτκα ἐν Κίροβ τῆς Ἱωσίας. (†1890)

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

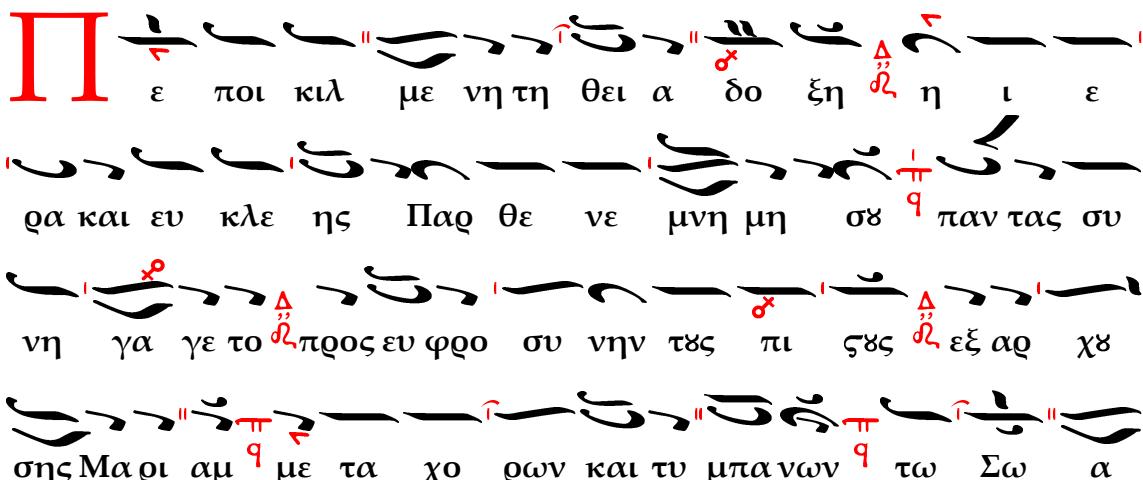
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὔγουστου.

Ὕχος Λ^η Πα φ

ῳδὴ α'

δον τας Μο νο γε νει Δ εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α

σται
ῳδὴ γ'

H δη μι ῳδ γι κη Δ καισυ νε κτι κη των α

πα αν των Δ θε ου σο φι α και δυ να μις α κλι νη

α κραδαντον Δ την Εκ κλη σι αν στη ριξον χρι στε Δ μο νος

γα αρ ει α γι ος Δ ο εν α γι οις α να παν ο ο

με ε νος
ῳδὴ δ'

P η σεις προ φη των καιαι νιγ μα τα Δ την σαρ κω σιν υ

πε φη ναν Δ την εκ Παρ θε νη ση χρι στε Δ φεγ γος ασ τρα

πης ση Δ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι Δ και φω νει

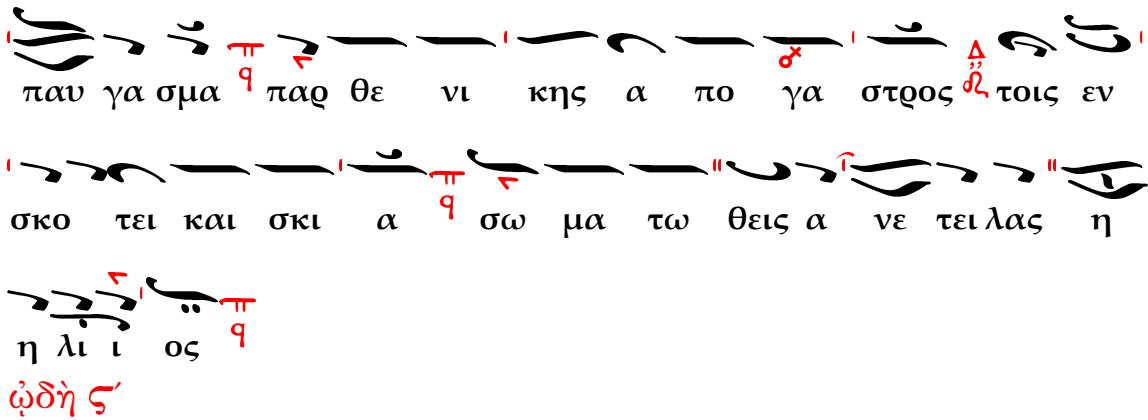
σοι α βυσσος Δ εν α γαλ λι α σει Δ τη δυ να μειση δο

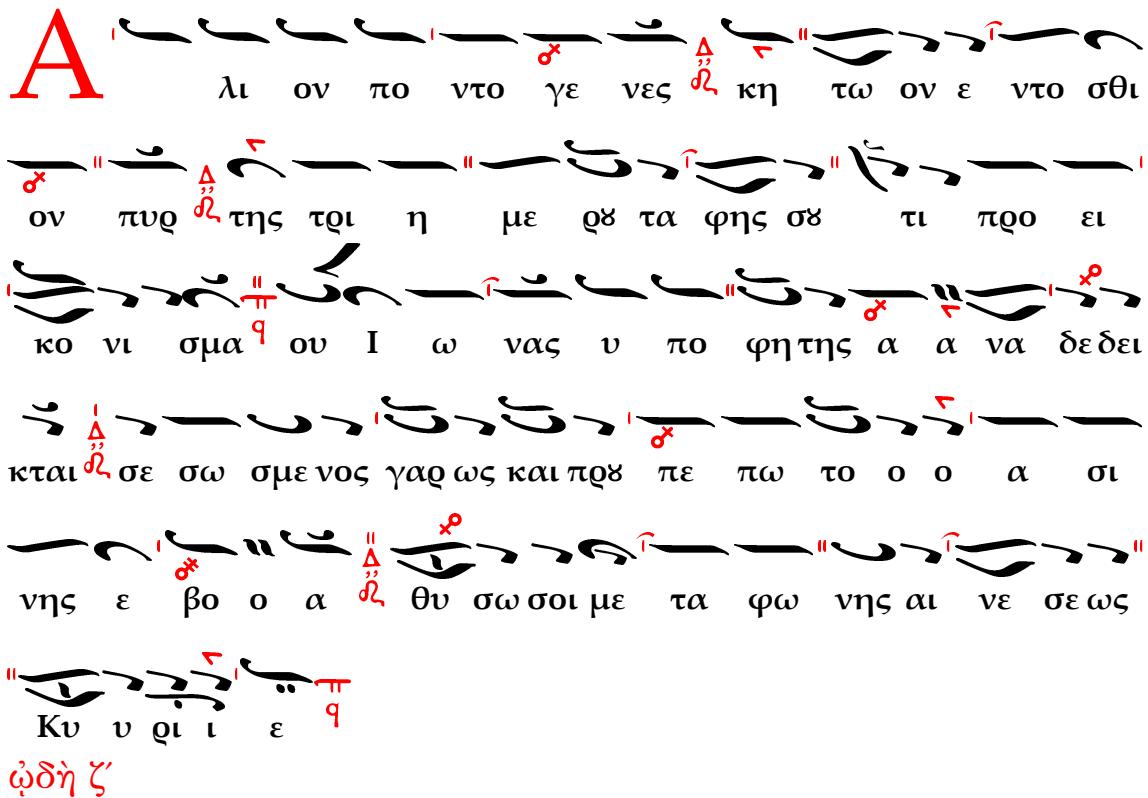
ξα φι λα αν θρωω πε
ῳδὴ ε'

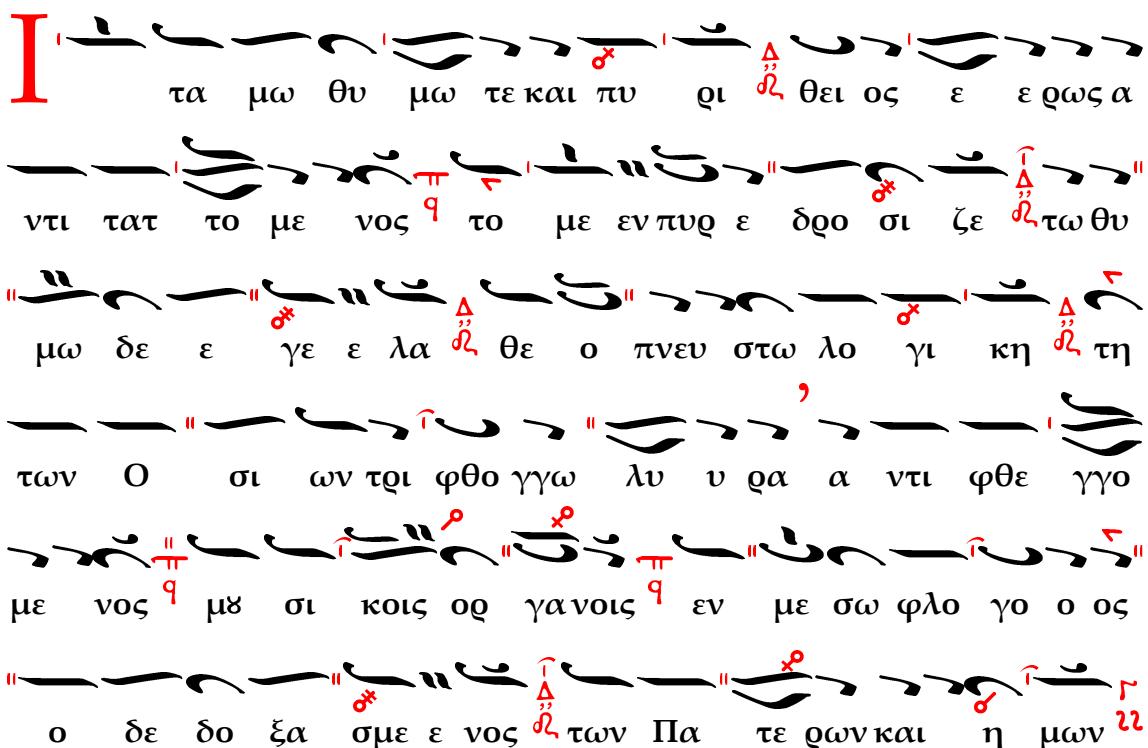
T ο θει ον και αρ οη τον καλ λος Δ των α οε των ση

χρι στε ε δι η γη σο μαι Δ εξ α ι δι ου γαρ δο

ξης συ ν να ι δι ον Δ και εν ν πο στα τον λα αμ ψας α

 παν γα σμα [¶] παρ θε νι κης α πο γα στρος ^Δ τοις εν
 σκο τει και σκι α [¶] σω μα τω θεις α νε τει λας η
 η λι ι ος [¶]
 ωδὴ ζ'

A

 λι ον πο ντο γε νες ^Δ κη τω ον ε ντο σθι
 ον πυρ ^Δ της τρι η με ρω τα φης σ ρ τι προ ει
 κο νι σμα [¶] ον Ι ω νας ν πο φητης α α να δεδει
 κται ^Δ σε σω σμε νος γαρ ως και πρω πε πω το ο ο α σι
 νης ε βο ο α ^Δ θυ σωσοι με τα φω νης αι νε σε ως
 Κυ ν ρι ι ε [¶]
 ωδὴ ζ'

I

 τα μω θυ μω τε και πν ρι ^Δ θει ος ε ε ρως α
 ντι τατ το με νος [¶] το με εν πυρ ε δρο σι ζε ^Δ τω θυ
 μω δε ε γε ε λα ^Δ θε ο πνευ στω λο γι κη ^Δ τη
 των ο σι ων τρι φθο γγω λυ ν ρα α ντι φθε γγο
 με νος [¶] μρ σι κοις ορ γανοις [¶] εν με σω φλο γο ο ος
 ο δε δο ξα σμε ε νος ^Δ των Πα τε ρων και η μων [¶]

Θε ος εν λογη τος ει
ῳδὴ η̄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ λο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι 8ς Δ δυσ σε
βεις δε κα τα φλε γε σαν η̄ Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε
νης Δ ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε πη γην Δ
ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον η̄ φθο ραν θα να τα
και ζω ην Δ βλυ στα νε σαν τοις μελ πα σι η̄ τον Δη
μι 8ρ γον μο νον υ μν8 8 με εν οι λε λυ τρω με ε
νοι Δ και ν περ ν ψφ μεν εις παν τας τρας αι ω να α α

ας η̄

* * *

Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Η Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ῳδὴ θ'

A ι γε νε αι πα α σαιαι μα κα ρι ζο με εν
σε Δ την μο νην Θε ο το κον η̄

N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι Δ εν σοι Παρ
θε νε A χρα ντε η̄ παρ θε νευ ει γαρ το κος η̄ και

ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος ^q η με τα το
 κον Παρ θε νος ^δ και με τα θα να τον ζω σα ^q σω ωζοις α
 ει ^δ Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σα ^q (δις)
 ει ^δ Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σα ^q

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
 σε ^δ πην μο νην Θε ο το κον ^q

E ξι στα ντο Αγ γε λων αι δν να μεις ^δ εν τη Σι
 ων σκο πλ με ναι ^q τον οι κει ον Δε σπο την ^q γν
 ναι κει ανψυ χη ην χειρι ζο μενον ^q τη γαρ α χραν τως
 τε κλ ση ^δ υι ο πρε πως προ σε φω νει ^q δε εν ρο σε μνη ^δ
 τω γι ω και Θε ω συνδο ξα ασθηη τι ^q

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
 σε ^δ πην μο νην Θε ο το κον ^q

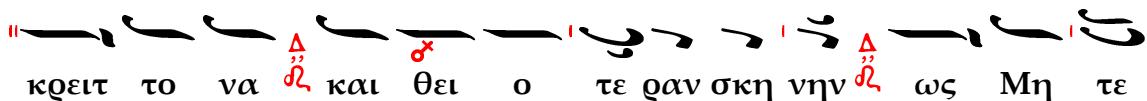
S υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων ^δ το θε ο
 δο χον σω μα σα ^q με τα δε γε ο ρων τες ^q και
 φω νη λι γν ρα α προσφθε γγο μενοι ^q εις ου ρα νι
 8ς θα λα μρη προς τον γι ον εκ φοι τω σα ^q σω ωζοις α

ει ΔΘε ο το κετην κλη ρο νο μι ι α αν σ8 π
ει ΔΘε ο το κετην κλη ρο νο μι ι α αν σ8 π

Ἅχος Βου ξ

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8 π ο
ρων τες ε ε ξε πλητ τον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει Δ α πο της γη ησεις τα α α νω π
πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α
δ8 χ8 με νος πα νη γν ρι ζε τω ω δε π α ν λων
νο ο ων φυ σις γε ραι ρ8 σα πην ι ε ραν Με τα
στα σιν Δ της Θε ο μη η το ο ρος Δ και βο α α α
α τω Δ χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε Θε ο το κε α
γνη α ει Παρ θε νε π

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8 π ο
ρων τες ε ε ξε πλητ τον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει Δ α πο της γη ησεις τα α α νω π
ευ τε εν Σι ων πω θει ω και πι ο νι ο ρει
τ8 ζω ων τος Θε 8 α γαλ λι α σω με ε θα π την Θε

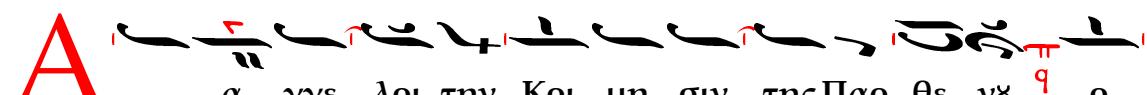
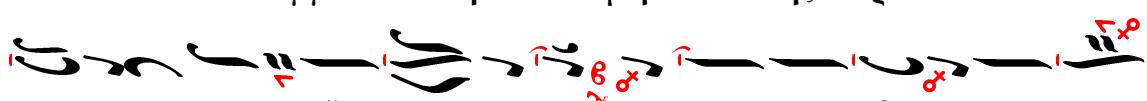

 ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο με νοι προς γαρ την λι αν

 κρειτ το να δι και θει ο τε ραν σκη νην δι ως Μη τε

 ε ε ε ρα δι ταυ την ει εις τα Α γι α προς των Α γι

 αν χρι δις με τα τι θη σι

 ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

 μα τι

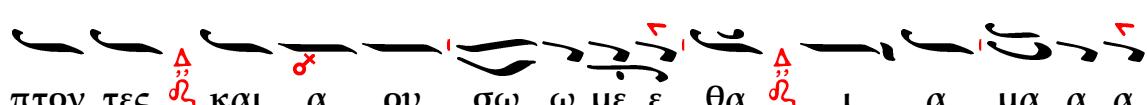

 α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νε προς ο

 ρων τες ε ε ξε πλητ τον το πρως η Παρ θε νος α παι

 αι ρει δι α πο της γη ησεις τα α α νω

 εν τε οι πι στοι πρω τα φω προ σελ θω μεν της Θε ε

 ο μη το ρος και πε ρι πτυ ξω με ε θα προ καρ δι ας

 χει ει λη ομ μα τα με τω πα προ ει λι κρι νως προ σα

 πτον τες δι και α ρυ σω ω με ε θα δι ι α μα α α

 α των δι α φθο να α χα ρι σμα τα προ εκ πη γης α ε

 να βλυ στα νον τα

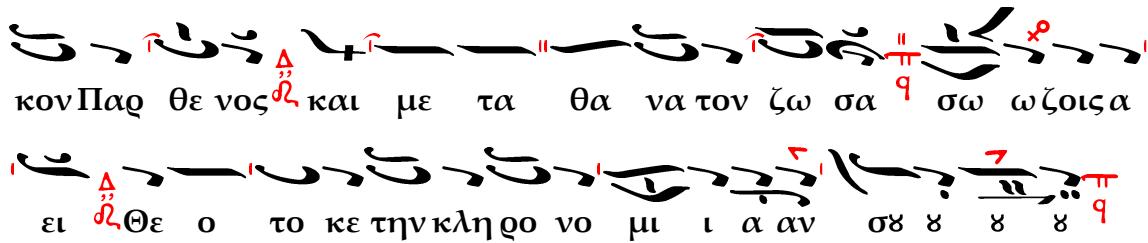

 αι νυν και α ει ει και εις τρι αι ω νας των

αι ω νωνα μην **β**
A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ **ϙ** ο
 δων τες ε ε ξε πλητ τον το **ϗ** πως η Παρ θε νος α παι
 αι φει **ϙ** α πο της γη ησεις τα α α νω **β**
Δ ε χπαρ η μων **ϗ** ω δην την ε ξο δι ον Μη τερ τα
 ζων τος Θε **ϙ** και τη φωτο φο ρω ω σου **ϙ** και θει α ε πι
 σκι **ϙ** α σον χα φι τι **ϙ** τω Βα σι λει τα τρο παι
 α **ϙ** τω φι λο χρι σω λα ω **ϙ** την ει φη η η η νην **ϙ**
 α φε σι ιν τοις μελ πτε σι **ϙ** και ψυ χων σω τη φι αν βρα
 βεν **ϙ** σα **ϙ**

Καταβασία.

Ἅχος **ϙ** Πα φ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα φι ζο με εν
 σε **ϙ** πην μο νην Θε ο το κον **ϙ**
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο φοι **ϙ** εν σοι Παρ
 θε νε Α χρα ντε **ϙ** παρ θε νευ ει γαρ το κος **ϙ** και
 ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος **ϙ** η με τα το

 κον Παρ θε νος Δ̄ και με τα θα να τον ζω σα ♪ σω ωζοις α
 ει Δ̄ Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σδ 8 8 8 ♪

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα α
 κα οι ζο ο με ε εν σε Δ̄ τη ην μο ο νην
 Θε ε ο το ο ο ο κον ♪

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται ♪ της φυ ν
 σε ω ως οι ο ο δοι οι Δ̄ εν σοι οι Παρ θε
 ε νε α α χρα αν τε ♪ πα α α αρ θε ε νευ
 ει ει γα αρ το ο ο κος ♪ και ζω ω ην προ μνη στε ε
 ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος ♪ η με ε ε ε
 τα α το κο ον Παρ θε ε ε ε νος Δ̄ και με ε ε ε
 τα θα α να α το ον ζω σα α ♪ σω ω ω ζοι οις
 α α α ει Δ̄ Θε ο το ο ο κε Δ̄ τη η ην κλη
 ρο νο ο μι ι ι α α α αν σδ 8 8 8 ♪

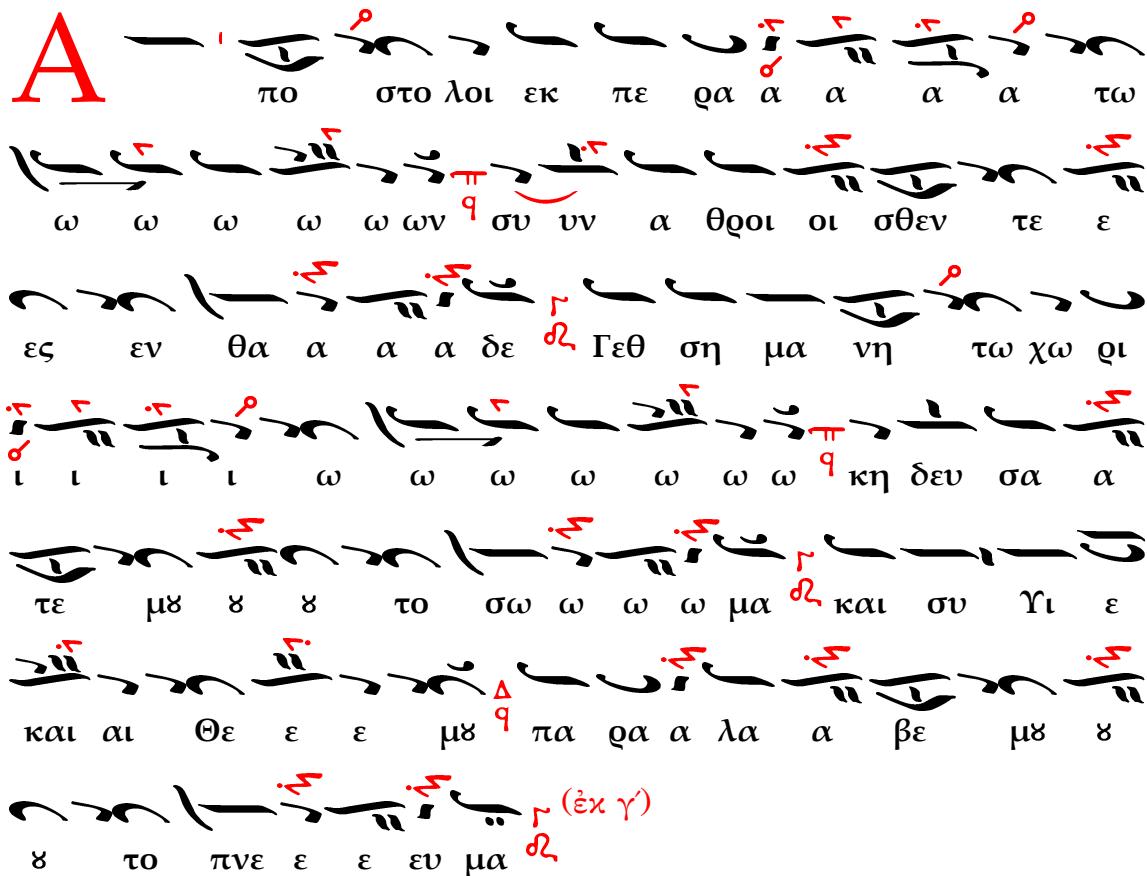
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις

“Οτι σε αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

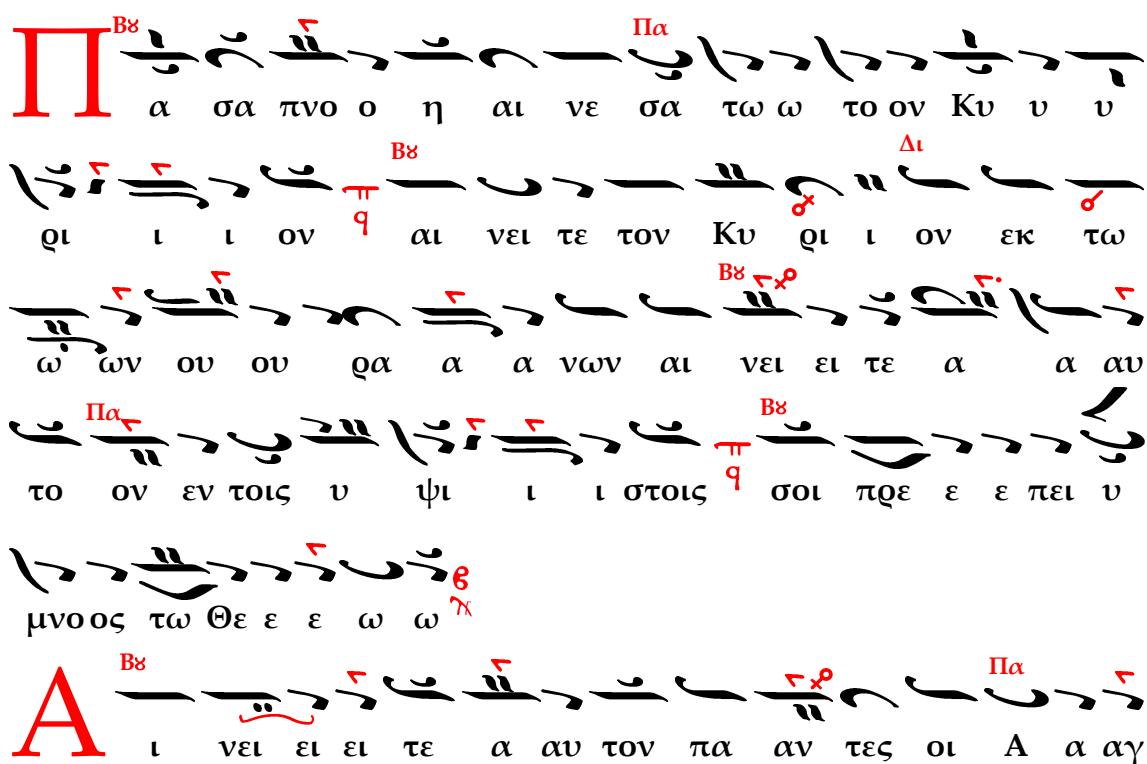
Ὕχος Πατέρων Γα 2

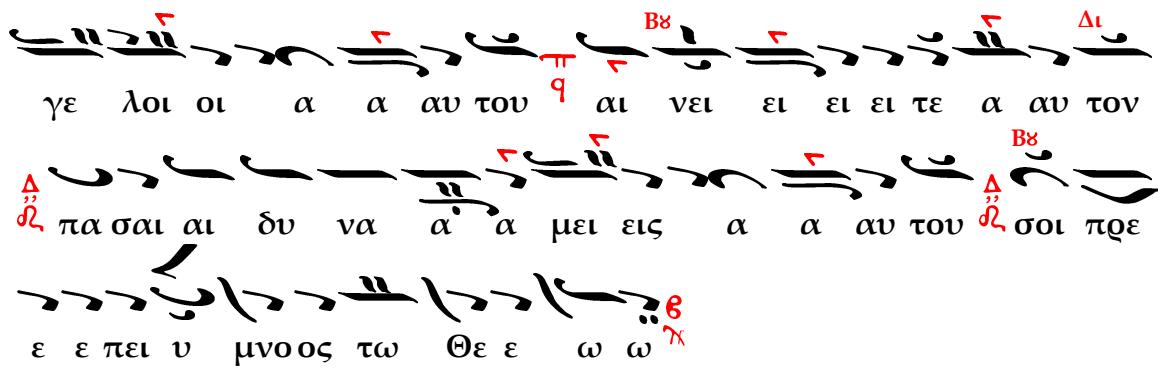

* * *

AINOI

Ὕχος Πατέρων Γα 3

‘Ιστῶμεν Στίχους δ’ καὶ φάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ’, δευτεροῦντες τὸ α’.

‘Ηχος δ. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδην σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ὁμοιότερη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

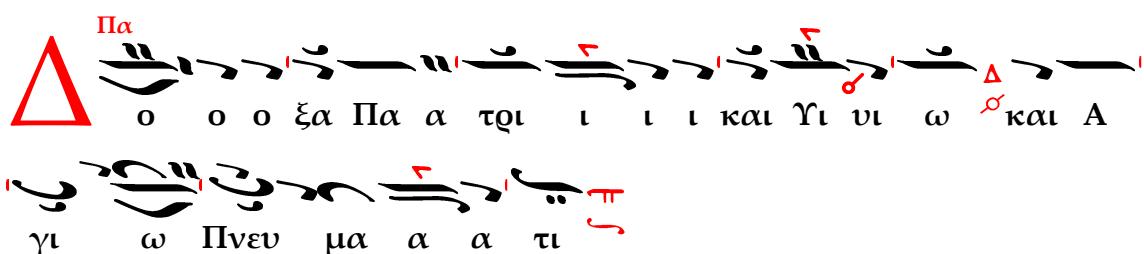
Στίχ. γ’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἱρομένην σε, πρὸς ὄψιν θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόντων σοι· Χαῖρε ὅχημα, τῆς Θεότητος ὄλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ὄντα, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. δ’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, διορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

‘Ηχος **Πα** Πα **ω**

K Πα αι νυ ν νν και α α ει Δι και εις τους αι αι ω ω ω
 νας πτων αι ω ω ω νων α α α μην

T Πα η α θα να τω ω σου Κοι μη Νη η η η η η η
 η η σει Πα Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη ης ζω ω
 ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α πο ο στο
 ο ο λους αι θε ρι ου ους δι η η η ηρ
 πα α α α ζον Δι και κο σμι κω ως δι ε ε σπα αρ με
 νους Πα ο μο ο χω ω ω ω δους πα α ρε ε στη η η
 σαν Πα τω α χρα αν τω ω ω σου σω ω μα α α α τι
 οι οι και κη δεν σα αν τε ε ε ε ε εσ σε ε ε
 ε ε ε ε ε πτω ως την φω νην του Γα βρι ι
 Κε ηλ u με λω δουν τες α α νε ε ε βο ο ο ω ων
 χαι αι ρε κε ε χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη u Παρ
 θε νε Μη η τηρ α α νυ νμ φε ε ε ευ τε π α ο Κυ ν
 ρι ι ι ι ος με ε τα α α α σου μεθ ων ως Υι ον
 σου και Θε ον η μων Δι u ι κε ε ε ε τε ε ε ε ευ

Πα

ε σω θη ναι τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Και εύθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Τίχος Πα πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν ν ψι ι
 στοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις εν
 δο κι α

Τ μνου ου μεν σε εν λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε εν χα ρι στου μεν σοι δι α την με
 γα α λην σου δο ξαν

Κ ν ν ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
 σου χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ ν ν ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ον ο Υι
 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του
 κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
 ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω αν του Πατρος και ε λε η σονη μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χριστος εις δο οξαν Θε ου Πατρος α μη ην

Καθ ε κα στηνη με ραν εν λο γη σωσε και αι νε
σω το ο νομασου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αν τη
α να μαρ τη τους φυλαχθη ναι η μα ας

Εν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα ασου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Εν λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω ματασου (τρις)

Kυρι ε κατα φυ γη ε γε νη ηθηςη μιν εν γε νε
ακαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με
ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μαρτον σοι

Kυ ρι ε προσσε κα τε φυ γονδι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Oτι παρασοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο μεθα φωως

Pα ρα τει νον το ε λε ο οςσουουτοις γι νωσκουσι
σε

Aγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Kαι νυ ν υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μη ην

Aγι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

A Πα
 α α α γι ος ο Θε ε ε ος ρ Α α α α
 γι ι ι ο ος Ι σχν υ υ ρο ος ρ Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος ρ ε ε λε ε ε
 η η η σο ον η η μα α α α ας ρ
 Απολυτίκιον. Ἡχος Λ Πα ρ

E ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας Δ
 εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε ο το
 κε π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρυ πα α αρ χου σα
 της ζω ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις Δ λυ τρον με νη
 εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων π
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἡχος Λ Δ Νη 2

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον Δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Β
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον Β

Kυρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἄντιφωνα τῆς Ἔορτῆς.
Ἄντιφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Ἡχος Διθ.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ἵθ' 1-2)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ἵθ' 14)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἡκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σονη μα α ας

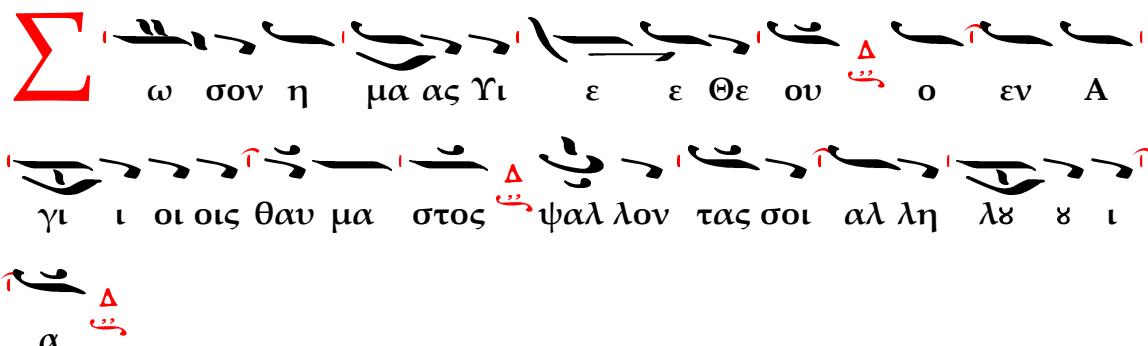
Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

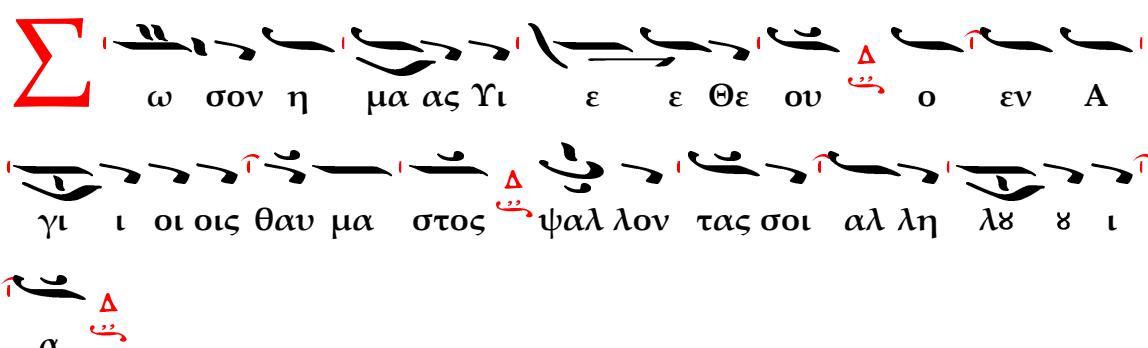
Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Ἡχος Διθ.

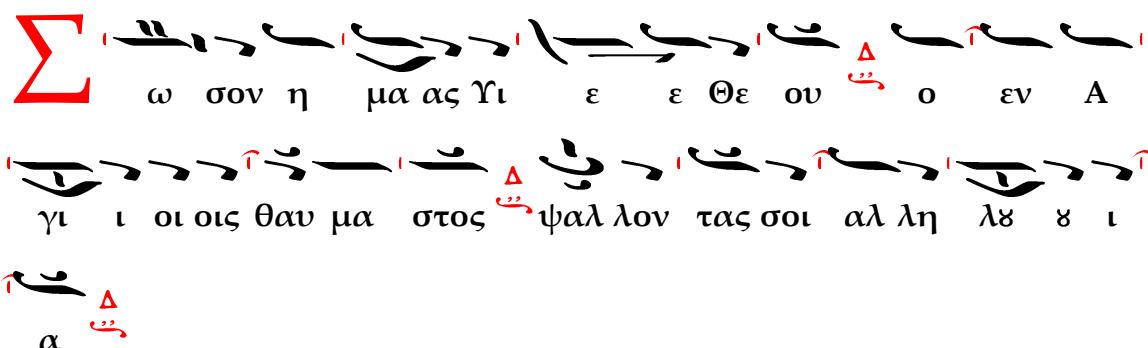
Στίχ. α'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

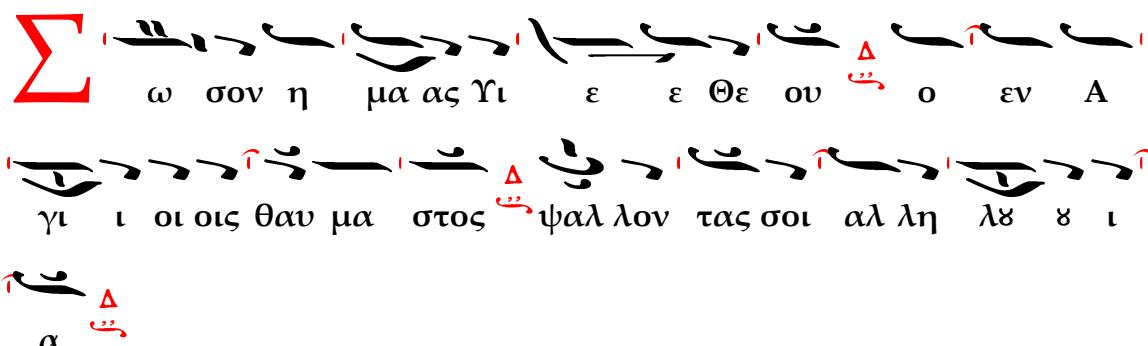
Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Στίχ. γ'. Ο Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εύφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἥγιασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὅψιστος. (με' 5)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Kαι νυν καὶ αἱ εἰ καὶ εἰς τὰς αἱ ω νας των αἱ ω νων
 αἱ μην Δ

Oμο νο γε νησ Υἱ ος καὶ Λογος τὸ Θεὸν αἱ θα
 να τος ν πα αρ χων καὶ κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει παρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
 αν της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι καὶ τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας Δ

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

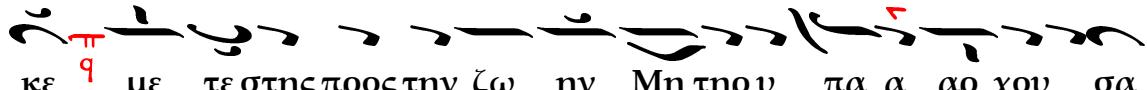
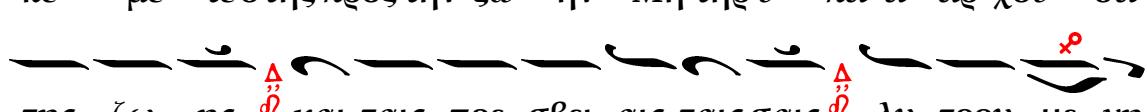
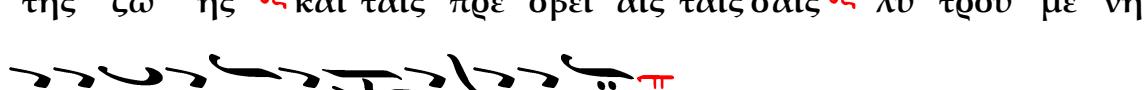
‘Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α. (Ἐκλογή).

Ἡχος η^η Παρ

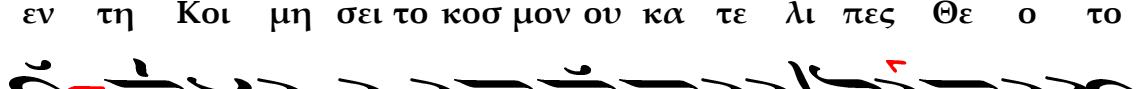
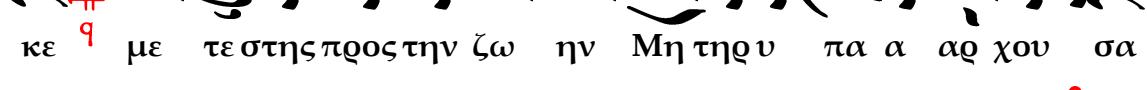
Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου,
 ἄσσομαι καὶ φαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. (ρζ' 2)

Eν τῇ Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας Δ
 εν τῃ Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε ^π_q με τε στης προστην ζω ην Μη τηρυ πα α αρ χου σα

 της ζω ης ^Δ_δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ_δ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων' ^π_q

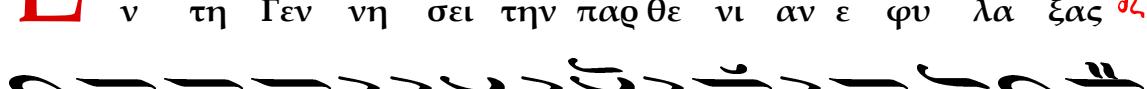
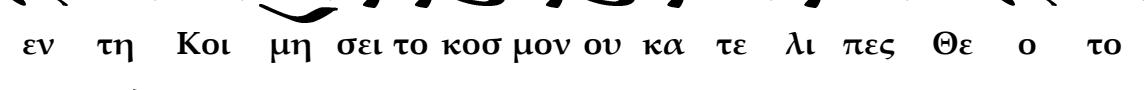
Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

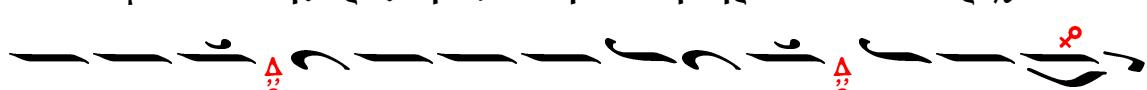
Eν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ_δ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε ^π_q με τε στης προστην ζω ην Μη τηρυ πα α αρ χου σα

 της ζω ης ^Δ_δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ_δ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων' ^π_q

Στίχ. γ'. Ω Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Eν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ_δ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε ^π_q με τε στης προστην ζω ην Μη τηρυ πα α αρ χου σα

 της ζω ης ^Δ_δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ_δ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ων ^π_q
 *** ⁷

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ὕχος ἡ θεός

Ἄπολυτίκιον. Ἡχος Λα Πα ρ

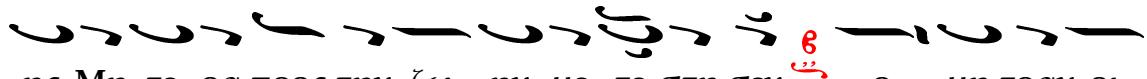
Εν τη Γεν νη σει την παρθενικην ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε με τε στης προστην ζω ην Μη τηρην πα α αρχου σα
της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρον με νη
εκθα να του ταξψυ χα ας η η μων' ι

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιέ' ἔως κγ' Αὔγούστου).

Ἄγαρος οὐδεὶς οὐδεὶς

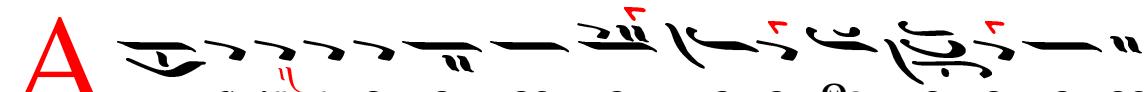
Την εν πρεσβει αις α κοι μη τον Θεο το οοο
οοκον και προ στα σι αις α με τα θετον ελ πιι
δα τα φος και νε κοω σις δκ ε κρα τη σεν ως γαο ζω

 ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν **β** ο μη τραν οι

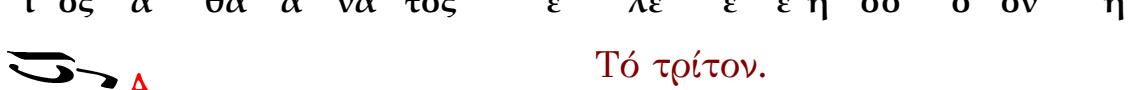
 κη σας α ει παρ θε νο ο ον **Δ**

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

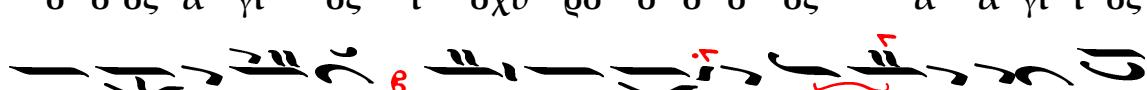
Τίχος **Δι** **Θ**

A
 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

 ι ος α θα α να τος **β** ε λε ε ε η σο ο ον η

 μα ας **Δ**
 Τό τρίτον.

A
 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

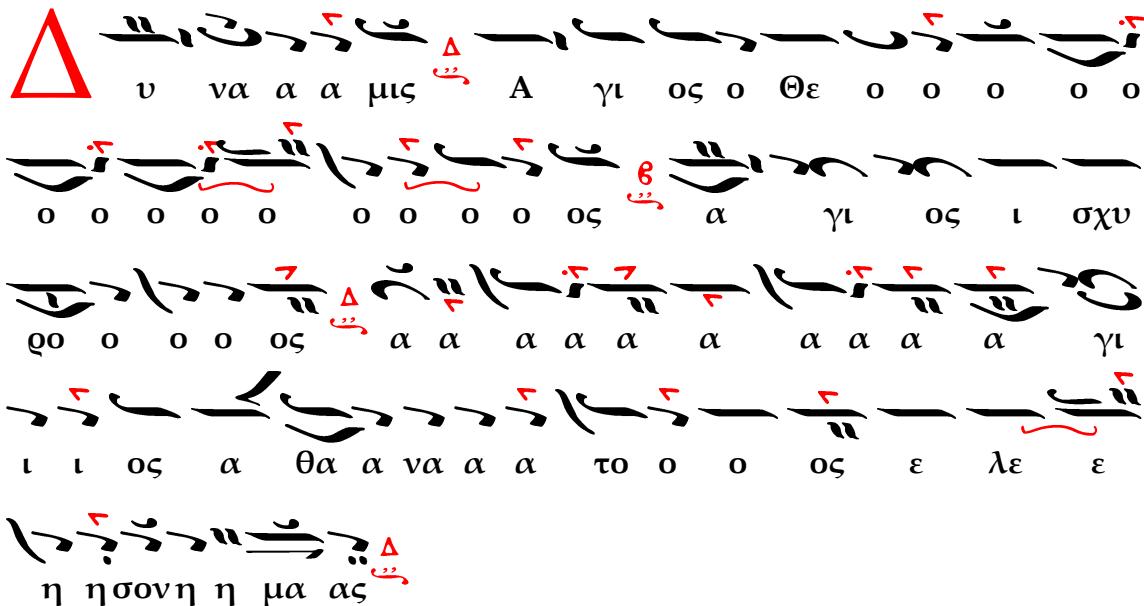
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος **Δ** α α γι ι ος

 α θα α να τος **β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε εν μα τι **Δ**
K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α μην **Δ**

A
 α γι ι ος α θα α να τος **β** ε λε ε ε η

 σο ο ον η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Τίχος Δι Θ

A

α α α γι ι ι ι ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A

α α α α γι ι ι ι ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ν ρο ο ο ο ος

A

α α α α α α γι ιι α α γι ιι
ος Δ α α α α θα α α α α α α α α α
α α γα α α λε α α θα α να το ο ο ο ο
ο ος

E

ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον η η
μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἡχος ~~πά~~ Δι ~~θ~~

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

‘Ο ἀναγνώστης· Ωδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἥχος γ’.

· Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

”Η ὁ Φάλτης.

Ἡχος ἡ Γαφ

Μεγαλυνειη ψυχη η μητον Κυριον και
η γαλακτια σε το πνευμα μητε επιτω Θεω
μητε

ω τω οω τῇ ἦ δι τὸ
χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
δος λησ αυ το δου γαρ α πο το νυν μα κα δι
ου σι με πα σαι αι γε νε αι ρ
χ

M ε γα λν νει η ψυ χη η μ8 τον Ku οι ον υ και

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ♀ ε πι τω Θε ω
 ω τω σω τη η φι i μ8 ♀
 χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν τ8 ♀ και το ε λε
 ος αν τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β8 με ε
 νοις αν τον ♀

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ φι ον ♀ και
 η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ♀ ε πι τω Θε ω
 ω τω σω τη φι μ8 8 ♀

Ο διάκονος· Σοφία.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι Ἰσα Θεῷ, ἀλλ’ ἔσαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν διούλου λαβών, ἐν δμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εύρεθεὶς ὡς ἀνθρωπος ἐταπείνωσεν ἔσαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπιυρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἄγιος Παῦλος Νηστεῖος

A λλη λ8 8 ii ii α ου A α α α α λλη λ8 8
 8 8 ii ii ii α ου A λλη λ8 8 8 8 8 8 8
 ii ii A λλη λ8 8 ii ii α ου

^χ **A** να στη θι Ku ρι ε εις την α να παν σι ιν
 σ8 συ καιη κι βω τος τ8 α γι α α σμα τοο ο οσ
 σου ου

A λλη λ8 8 ii ii α ου A α α α α λλη λ8 8
 8 8 ii ii ii α ου A λλη λ8 8 8 8 8 8
 ii ii A λλη λ8 8 ii ii α ου

^χ **Ω** μο σε Ku ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν και
 ου μη α θε τη σειαν την εκ καρ π8 της κοι λι ας σ8
 θη σομαι ε πι ι τ8 θρο ο ο ν8 8 8 8 σ8 ου

A λλη λ8 8 ii ii α ου A α α α α λλη λ8 8
 8 8 ii ii ii α ου A λλη λ8 8 8 8 8 8
 ii ii A λλη λ8 8 ii ii α α α α α α α α ου

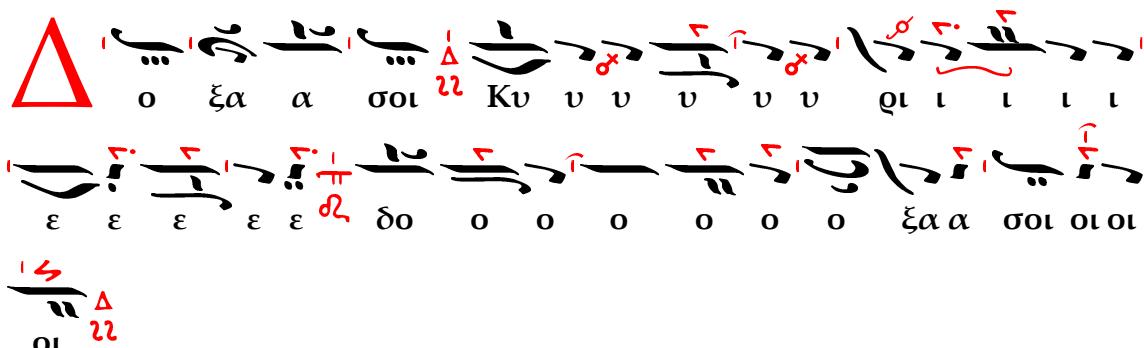
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

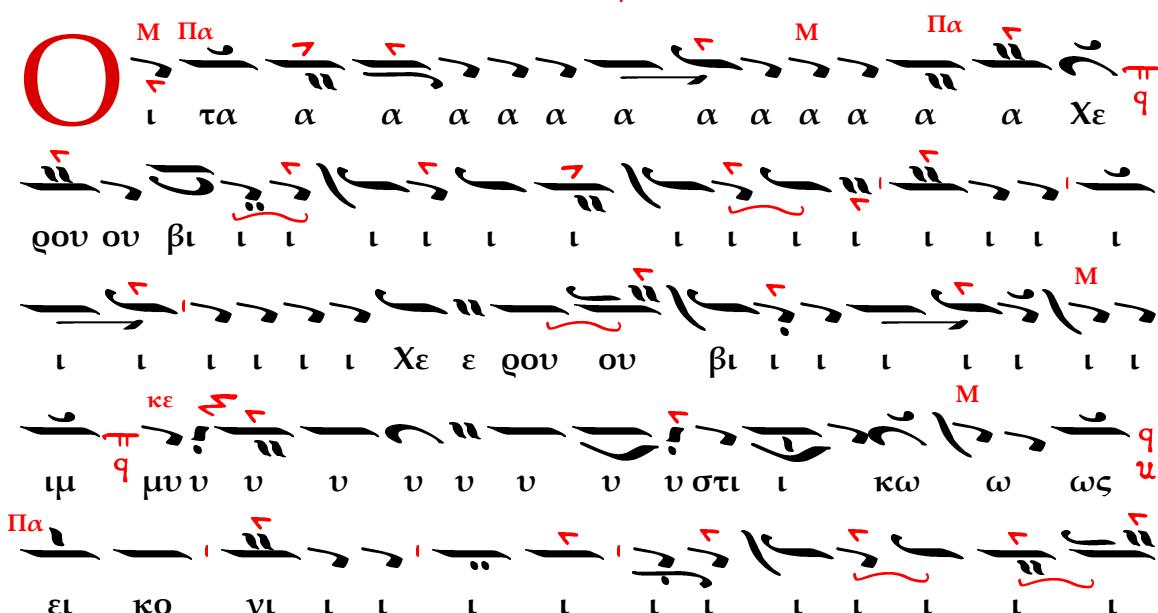
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἔστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

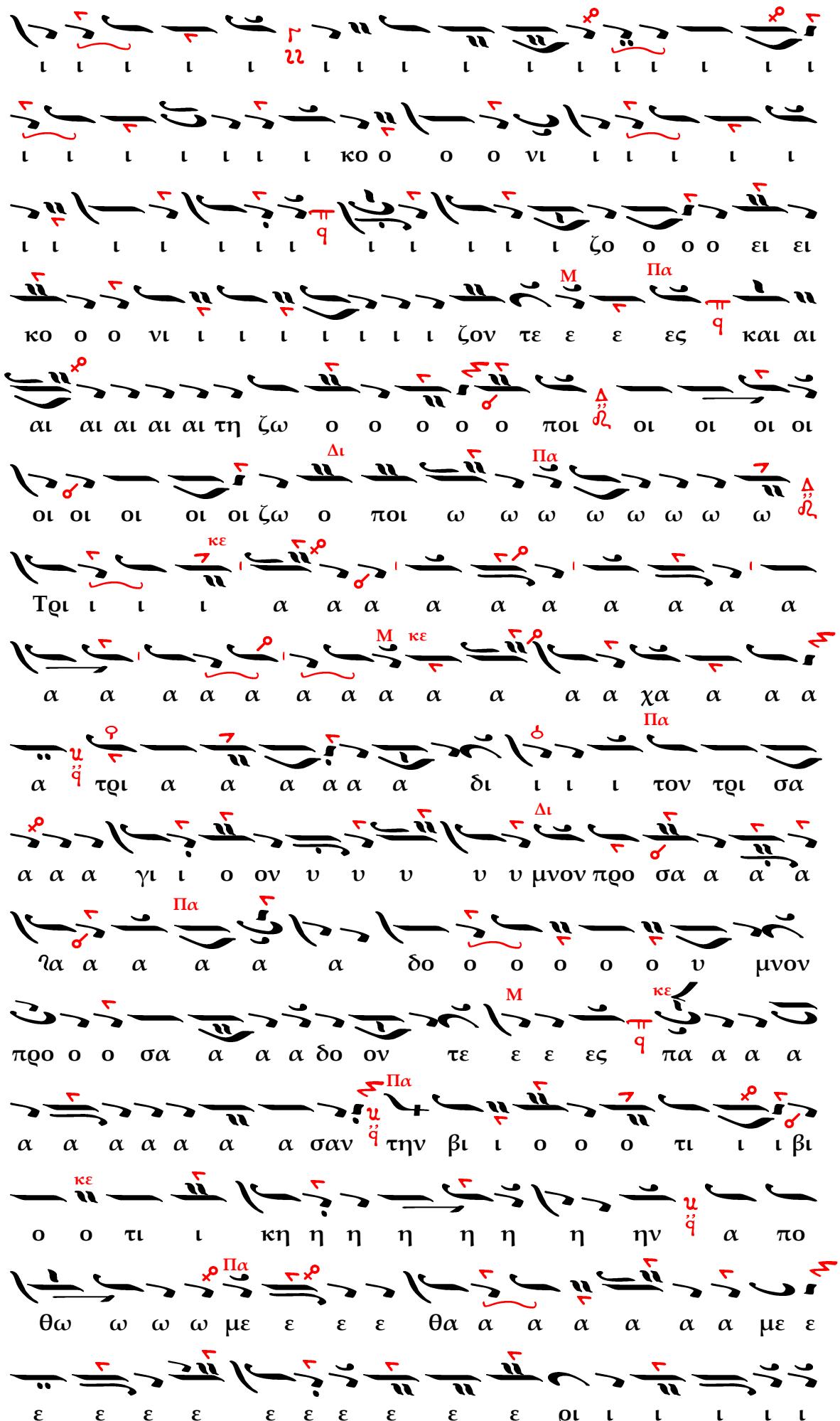
Ἡχος ἵν Δι

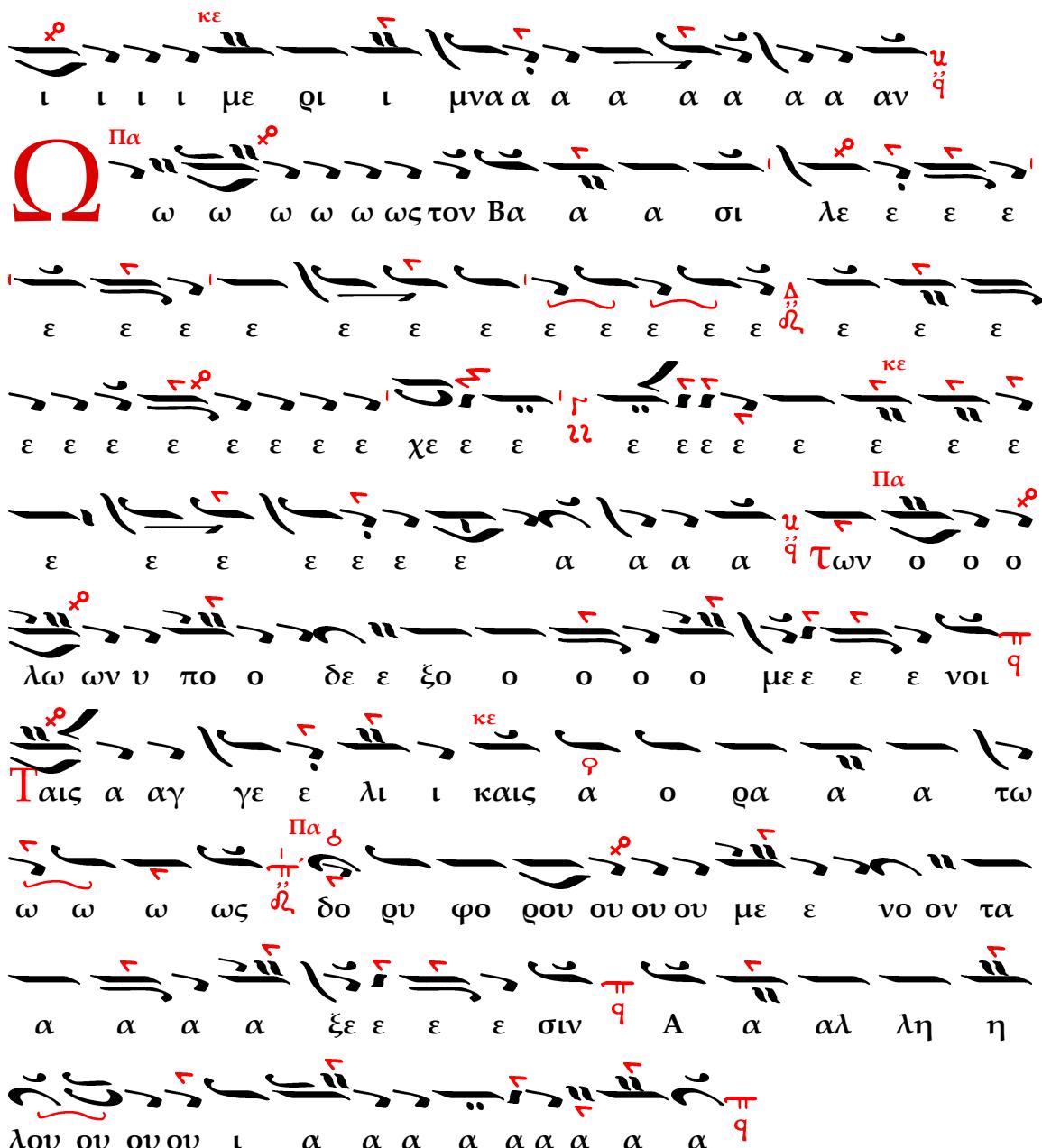

Χεοουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἡχος Λαφ

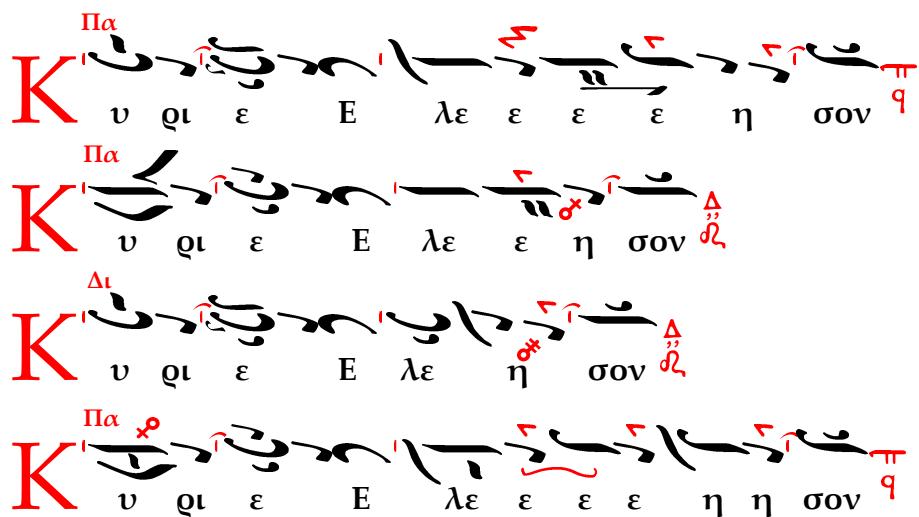

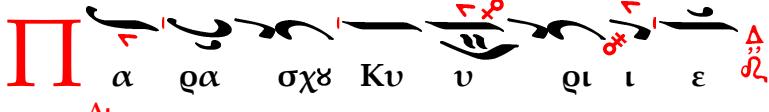
Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἡχος Λαφ

Πα

 α ρα α σχά Ku ν ν ν ρι ε π
 Πα

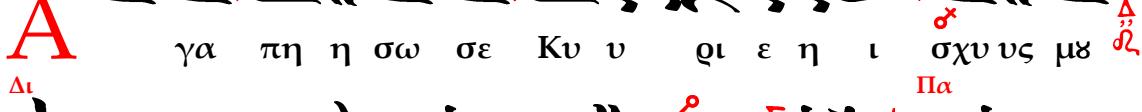
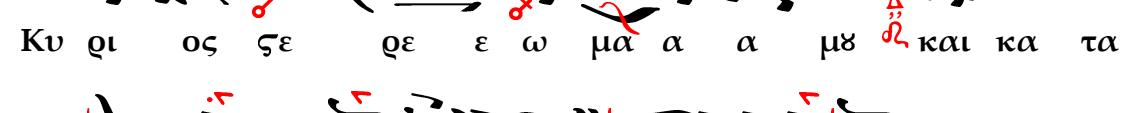
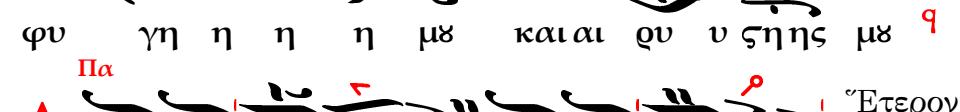
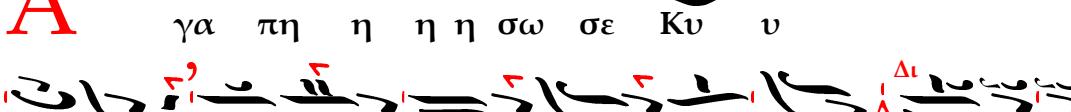
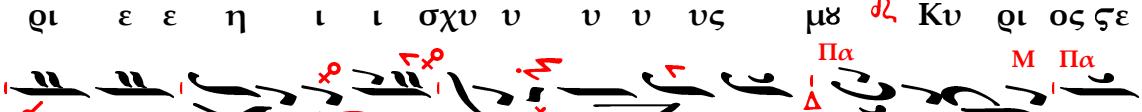
 α ρα α σχά Ku ν ρι ε Δ
 Πα

 α ρα σχά Ku ν ρι ι ε Δ
 Δι

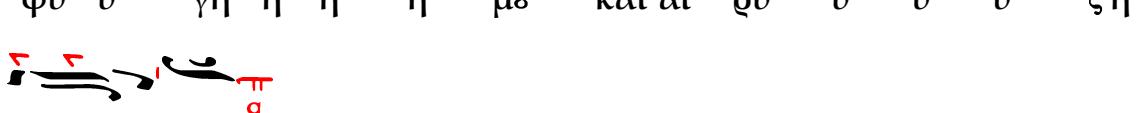
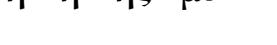
 α ρα α σχά Ku ρι ε Δ
 Πα

 α ρα σχά Ku ρι ε η
 Πα

 α ρα α α σχά Ku ν ν ρι ι ε π
 Πα

 οι Ku ν ρι ι ε π
 Πα

 αι τω πνευ μα τι ι σθ π
 Πα

 γα πη η σω σε Ku ν ρι ε η ι σχν υς μθ Δ
 Δι

 Ku ρι ος ζε ρε ε ω μα α α μθ Δ και κα τα

 φν γη η η η μθ και αι ρυ υ σηης μθ π
 Πα

 γα πη η η η σω σε Ku ν "Ετερον ἀργὸν
 Πα

 ρι ε ε η ι ι σχν υ ν ν νς μθ Δ Ku ρι ος ζε
 Πα

 ρε ω μα α α α μθ 8 8 8 Δ και κα α τα

 φν ν γη η η η μθ και αι ρυ ν ν ν ζη

 η η ης μθ π

Πατέρα την οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, δόρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἑκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
 Ἀμήν.

* * *

Εἰ λεοντειρηνησθυσιαναινεε
 σεεως
 Καιμεεταατηνηστοοσσ
 Εεχομενπροςτονκυριαιον
 Ααξιονκαιαιδιικαιαιον

A Η γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα
 Δι πλη η οης ο 8 θα νο ος και η γη της δο ο
 ξηης σ8 ρω σα αν να α εν τοις ν ψι ι ζοις Δι εν
 λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νο ος εν ο
 νο ο μα τι Κυ ρι ι ου Δι ω σαν να α α ο
 εν τοις ν ψι ι ι ζοις ρω
A α μην ρω **A** α α α μη η η η η ηην ρω
 Σ ε ν μν8 8 8 8 8 μεν ρω σε Εν λο
 γ8 8 8 8 μεν ρω σοι εν χα ρι στ8 8 μεν
 Κυ ν ρι ι ε Δι και δε ο με θα α σ8 Δι
 ο Θε ε ο ος η η μων ρω

Εις τό· Ἔξαιρέτως τῆς Παναγίας...

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα α
 κα ρι ζο ο με ε εν σε Δι τη ην μο ο νην
 Θε ε ο το ο ο ο κον ρω

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται η της φυ ν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος Λαρνακας

The image shows three horizontal lines of musical notation. The top line consists of black vertical stems with red horizontal strokes indicating pitch and rhythm. Below each note is a Greek letter: ε, ε, ε, ε, ε, ε, ε, σο, ο, ε, πι, κα, α, α, λε. The middle line has similar notation with Greek letters: ε, ε, ε, ε, ε, σο, μαι, αι, αι, αι, Α, α, αλ, λη, λ8, 8, φ. The bottom line also has similar notation with Greek letters: ι, ι, α, φ.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἡχος Ἀπόλλωνος

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν
Πνευ μα ε πον ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη
α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νν 8 8 8ν τες αν
τη γρα η μας ε ε σω σε ε εν

Ὕχος ἡ Διθ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σ8 Κυ ρι ε ^β ο πας α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
σ8 ^Δ ο τι η ξι ωσας η μας ^β των α γι ων σ8 με
τας χειν μν στη ρι ι ι ι ων ^γ τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν ^Δ με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σ8 ^β Α λλη λ8 ii α
Α λλη λ8 ii α Α λλη λ8 ii α α α α ^χ ^γ ^Δ

Ἅχος Δι Θ

E Ἡχος Δι Θ
 ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με νον Δ
 α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)

T ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη με ε
 ε ε ε νο ο ο ν Ζ α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι
 ω ω νο Ο ος Δ